



КАЛИШ Анастасій (28. 03. 1875, с. Барані Перетоки, нині Перетоки Сокал. р-ну Львів. обл. — 13. 09. 1930, Львів) — церковний і громадський діяч. 1890 вступив до новіціату ЧСВВ у Добромильському монастирі (нині Старосамбір. р-н Львів. обл.), де розпочав гуманіст. і ритор. студії. Продовжував освіту у василіан. школах, вивчав філософію у Лаврові (нині Старосамбір. р-н), богослов'я у Кристині (нині м. Червоноград Львів. обл.) і Кракові. 28 липня 1895 склав довічні чернечі обіти, 28 серпня 1898 прийняв ієрей. свячення. Був ігуменом монастирів у Кристині (1902–04) та Лаврові (1909–14). Під час 1-ї світової війни перебував у Австрії. Від 1917 — консультант Провінц. управи ЧСВВ. 1918 виїхав до Кам'янець-Подільського (нині Хмельн.

обл.), аби відновити ЧСВВ на Поділлі, мав намір збудувати церкву й монастир. Від 1920 — у Львові. Обраний того ж року протоігуменом, отримавши повноваження гол. настоятеля-архімандрита ЧСВВ. 1921 відвідав василіан. місії у Канаді й Бразилії. Сформував у Лаврові групу високоосвічених професорів з доктор. ступ., здобутими в Римі й Іннсбруку (Австрія); відновив монастир у Добромилі; доклав зусиль для розвитку друкарства у м. Жовква (нині Львів. обл.); сприяв реформуванню василіан. монастирів на Закарпатті, в результаті чого постала окрема Святомикол. провінція ЧСВВ. Переклав з нім. мови кн. М. Мешлера «Пресв. Діва Марія. Її чудесне життя і блаженне Успіння» (Жовква, 1926).

О. Ф. Сидор

Бібліографічний опис:

Калиш Анастасій / О. Ф. Сидор // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10556>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).